

לשמור על קדושת המתנה

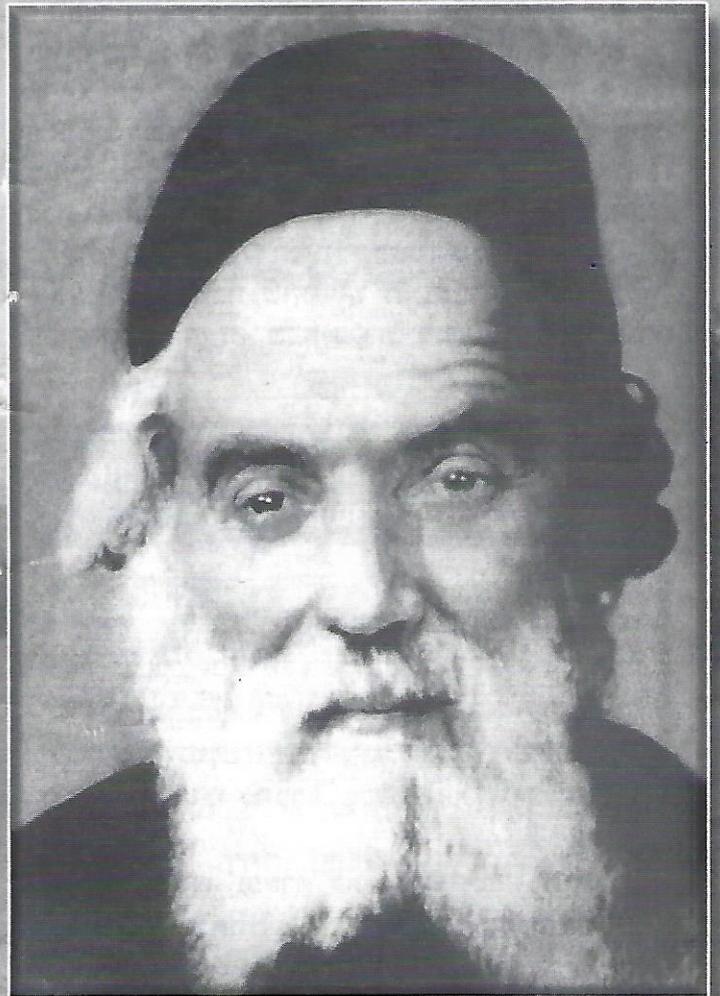
דברים מאת רבינו ה"חפץ חיים"

(במכתב גלוי אל כבוד הרבנים והאדמו"רים
די בכל אתר ואתר - נדפס בח"ח עה"ת)

"ובעונותינו הרבים תבערה גדולה
נפלה... ע"י "המאדע" הגרועה הזו,
כי מתגבר כח הטומאה מאד עי"ז...
וממילא נפסקה ההשפעה והברכה
מכל אחד ואחד בעסקיו, ונסבבו עי"ז
כל הצרות הרעות כמש"כ בספרים
הקדושים.

על כן החוב מוטל על כל איש ואיש
לכבות את האש הנורא, ולתקן בביתו
שיהיה הכל עשוי כדין ולא יתנהגו
בפריצות ח"ו...

וביותר החוב על הרבנים שבכל עיר
ועיר לדרוש ברבים מגודל הענין הזה
הנוגע לקיומנו ולהצלחתנו בגוף
ובנפש בזה ובבא."

מהדורה מיוחדת זו יוצאת לאור לבקשת רבנים חשובים
הנואבים את ממשול העבודה זרה הנורא - בארץ ישראל ובעולם

יו"ל ע"י "דרך הקודש" ת.ד. 2757 בני ברק

דברים חוצבים להבות אש

מהגאון רבי משה שטרנבוך שליט"א

ראב"ד העדה החרדית ירושלים ת"ז - בעצרת הרבבה בכיכר השבת (ליל שישי, ט"ו סיון תשס"ד)

ולדאבוננו הפירצות באים היום עם הכשר וזה גרוע מהכל. - גם לפני זה היה פריצות אבל לא עם הכשר של רבנים. וק"ו לא עם הכשר של רבנים שמחזיקים אותם כתלמידי חכמים גדולים.

העצרת היום בלילה היא להורות על ההמשך של זמן הקודם! שכל היהודים הורידו (את הפאות) שחששו לאיסור של ע"ז, והם ממשיכים בזה בעזרת ה'.

אנחנו קוראים לכל הציבור לא להסתכל על היתרים מדומים! כל הנשים ילכו בצניעות ויעוררו גם נשים אחרות ללכת בצניעות ואז יהיה עת רצון מלמעלה, ובזמן שצריכים רחמים מרובים, נזכה לרחמים רק כשנחזיק עצמנו חזק.

וה' יעזור שנזכה שהקידוש ה' הגדול שהיה, ימשיך! ובזכות קידוש ה' זה, נזכה בקרוב ממש לקבל פני משיח צדקנו, אמין.

"היה לנו שמחה גדולה ועצומה על הקידוש ה' הגדול, שאלפי אלפי נשים בארץ ישראל ובכל פינות העולם שידעו שזה איסור ע"ז, הורידו את הפאות שלהם לקיים רצון הבורא. כזה קידוש ה' לא מצוי אצל היהודים, כל בית ישראל ממש במסירות נפש הסירו הע"ז.

לדאבוננו השמחה נהפכה לתוגה! לאחרונה נותנים הכשרים על פאות פרוצות! עד היום היה נקרא שפרוצה עושה זאת, ועכשיו יש לזה הכשר רבנים, הכשר לפריצות!! וזה כבר גרם לנשים שלנו כשרואות הכשר מרבנים מהסוג שלנו, הם חושבות שאין עוברים בפאות אלו על שום איסור.

לא, רק ע"ז אסור! - פריצות שהוא אביזריהו דגילוי עריות - ג"כ אסור! שניהם מרועה אחד נתנו! כשנותנים הכשר על זה ח"ו יכולים לגרום לקטרוג גדול על כלל ישראל. היה לנו כזה זכייה של קידוש ה' וצריך להחזיק בזה.

יש להעיר על עצם ההכשר לעבודה זרה - כולם יודעים כמה ע"ז חמורה, חמץ בפסח נלמד מע"ז. והנה בחמץ בפסח כולם יודעים על כל מיני הידורים וחומרות, מחפשים הכשר יותר טוב ויותר מהודר. פתאום בעבודה זרה ביום אחד הכל נהיה מותר! ההכשרים בזה הם פרצה גדולה בכלל ישראל.

צריכים כולם לדעת שזה היה ניסיון מריבוננו של עולם. הקב"ה בוודאי היה לו נחת רוח מהנשים היהודיות ובעליהם שהראו את הנאמנות שלהם לקב"ה, וכפי הנראה השטן לא יכל לסבול זאת, ומצא פה ושם כמה רבנים שמתירים, מצא רבנים שנותנים היתר לפריצות.

אבל אנחנו צריכים להחזיק בחזק ובעוצמה אם רב או מעט, נחזיק חזק באיסור ע"ז. ובכל נדנוד של עבודה זרה ובכל נדנוד של פריצות - צריך ללחום עם כל הכוחות שלנו.

יש לפנינו מצווה גדולה, לבער את הע"ז. אנו יודעים שע"ז אסורה במשהו. יסוד הדת, יסוד התורה זה איסור ע"ז. זה שמענו מפי הקב"ה בכבודו ובעצמו בשני הדיבורים הראשונים של עשרת הדברות, כשהרבש"ע אמר: "אנוכי ה' אלוקיך" ו"לא יהיה לך" כל העולם כולו נודעו.

אנו צריכים להחזיק חזק, אסור לחפש פירצות, פירצות בע"ז ופירצות בפריצות.

מתוך מכתב רבי משה שטרנבוך שליט"א ראב"ד ירושלים עיה"ק

בס"ד יום המישי כ"א סיון תשס"ד

לאחר שכל גדולי התורה ובתי דינים אסרו שיער הודו ופסקו שפאות עם נדנוד חשש עבודה זרה - אסור! ובנות ישראל קדשו שם שמיים ושמעו בקולם. ובאו ועדי כשרות ועסקנים ומעניקים אישור להרבה סוגי פיאות בלי בירור מספיק ואפילו למפרע. מבזים התורה וגורמים חילול ה' שאין כמוהו...

ואשה צנועה וכשרה לא תקבל ח"ו היתרים הללו, רק תתרחק מעבודה זרה ותקבל על זה שכר רב שתפילותיה נשמעות ומקדשת שם שמיים.

בטוח אני שאשה כשרה לא תקבל פתוי להיתרים הללו ותזכה לבנים צדיקים ולראות כבוד ה' בעולמו עם ביאת משיח צדקינו בקרוב.

הנני מצפה בכליון לרחמי שמיים וישועת ה' כהרף עין

משה שטרנבוך

עבודה זרה בפתח

בשער

מאמר זה לא בא לעודר מדנים ולהפיח אש מחלוקת בישראל. יותר מאשר הוא כתב אשמה, הרי הוא זעקת חרדה, ביטוי לכאב וקריאת אזהרה. במאמר זה כלולים אוסף של עדויות מפי אנשים נאמנים, לאחר חקירה ודרישה. נזהרנו מפני הגזמות, והכנסנו רק עובדות שאמיתותן נתבררה. **הפרסום מותר לכתחילה עפ"י המבואר בפוסקים** (ראה פירוט ב"אחרית דבר"). בברכתם של כמה מצדיקי הדור - אנו מגישים את הדברים לביקורת הקהל, יעינו בו בתשומת לב ויוציאו את המסקנות בכנות בלתי משוחדת!!! וכבר הובטחנו ע"י הקב"ה "כי לא תשכח מפי זרעו" - "ודבר אלוקינו יקום לעולם".

לא מצאתי אז, לא כאן ולא באמריקא, אוזן קשבת להצעתי, ולדעתי הדבר נחוץ ודחוף לשלוח חוקרים להודו ועוד ארצות, ואולי בפרסום הקונטרס כאן יתעוררו גורמים לבצע הדבר". עכ"ל לפני שלושים וחמש שנים.

לצערינו במקום בירור יסודי ואמיתי הביאו יצרני פאות מסויימים "עדות" מומחה בישראל (פרופסור חילוני!) ששמע מחבירו פרופסור גוי! מלונדון שאין כוונת ההינדים בתספורת שערם לעבודה זרה אלא לשם "התעלות רוחנית" בלבד. ובעדותו מציין הפרופסור החילוני שרעהו מלונדון "כפי הנראה מבין בנושא" ועל סמך "עדות" מפוקפקת ומשונה זו הוליכו יבואני הפיאות את הציבור שולל יותר משלושים שנה, והכשילו רבים באיסור עבודה זרה...

עבודה זרה בפתח

זה כשלושים שנה ויותר שהנושא של הפאות שיוצרו משיער הודי עלה על שולחן מלכים, ובספר דת והלכה (בשנת תש"ל) אחרי הבירור ההלכתי כתב הגר"מ שטרנבוך שליט"א - על הצורך לבירור מעשי וז"ל: "ואין אנו סומכים על מלומדים לבד שידיעותיהם רק מריבוי קריאה בספרים חיצוניים, שלדין תורה זקוקים אנו לעדות נאמנה מה מתרחש שם יום יום, וכבר בקשנו והצענו בשעתו לחוגים תורניים מחקריים בארץ ובאמריקא שיארגנו מומחים לנסוע להודו ושאר ארצות מוצא השערות... ואנו צריכים כדי לברר האי הלכה בירור יסודי ומקיף מעדי ראיה בפרטי המציאות ומנהגים שם היום. אבל לצערי

בשנים האחרונות סוף סוף נעשו בירורים מעמיקים ויסודיים ע"י גורמים שונים. נשמעו עדויות אישיות של מאות הודים המאמינים בהינדו שגילו שערם לע"ז, ביניהם גם הודים שחיים במודינות המערב שנים רבות, והם בעלי השכלה גבוהה.

התברר מעל לכל ספק שהעבודה זרה דורש מומאמיניו (ההינדיים) לגלח את שערם למענו.

האמת שגם בבית התגלחת עצמו בקומה התחתונה יש בית תיפלה ופסלים ממש - מלבד הפסל הגדול שמעל הבנין מבחוץ. התספורת נעשית בבנין, כאשר המתגלחים כוונתם לעבודה זרה, ועושים זאת עפ"י בקשתו המפורשת של "הפסל הגדול".

חובה להדגיש, שהמעטים שמתגלחים בבתי מלון שבסביבה, עושים זאת דוקא כאשר יש שם תמונה של הפסל, קטורת וכו' - עבודה זרה גמורה.

עשרות אלפי אנשים מתגלחים בבנין העבודה זרה מידי יום ביומו, ולהרבה מהם שיער ארוך ומשובח המסורק ומטופח ונמשח בשמן קוקוס כל יום.

ממקום זה נלקחים כמויות אדירות של שיער המתאים במיוחד לתעשיית הפיאות בשל גודלו וצורתו (בדרך כלל הוא נקצץ בשלימות ונקרא רעמ"י), חלק מהשיער הוא ברמה נמוכה יותר ונמכר במחירים מוזלים ומשמש לתוספות שיער. קיים גם אחוז מסוים של שיער גרוע שאינו

בשנים האחרונות סוף סוף נעשו בירורים מעמיקים ויסודיים ע"י גורמים שונים. נשמעו עדויות אישיות של מאות הודים המאמינים בהינדו שגילו שערם לע"ז, ביניהם גם הודים שחיים שנים רבות במדינות המערב, והם בעלי השכלה גבוהה.

התברר מעל לכל ספק שהעבודה זרה דורש מומאמיניו (ההינדיים) לגלח את שערם למענו.

המאמינים בפסל הדגישו שמבחינתם עצם התספורת מהווה הקרבה של השיער לפסל, ובזה נסתיימה עבודתם לפסל. הכמרים במקום נחשבים כשלוחי הפסל, והם הממונים להשתמש בזה לכל צרכי הפסל ולשם כך הם מוכרים את השיער לסוחרים.

רקע אנושי

במדינת הודו ישנם יותר ממליארד נפש, כאשר 800 מליון מתוכם מאמינים בדת ההינדו. בנוסף לכך, בעולם כולו מפוזרים לפי ההערכה עוד כ-200 מליון הודים המאמינים בעבודה זרה זו, ונוסעים להודו לגלח שערות ראשם ככל שאר מאמיני ההינדו שבמדינת הודו עצמה.

בעיר טירופאטי קיים מרכז הטומאה המרכזי והגדול של "דת" ההינדו, בבנין של 4 קומות שוכן המרכז, כשמעליו שוכן הפסל הגדול בגובה של 3 קומות. [הבנין בנוי על צלע ההר והכניסה נעשית מצד אחד הישר לקומה הרביעית, והיציאה נעשית מצידו השני. על הבנין עצמו יש פסל ענק אך אין הוא נראה בבירור לאנשים הנכנסים, כי גובה הבנין מסתיר לנכנסים את הפסל הבנוי מצדו השני בצלע ההר].

20/5/2004

לכבוד
הרב
ד"ר

כבוד הרב שלום רב,

מבקשה ליי שרדו התג'ת באמצעות דסק אטיה הנסיימק במיגול סודו חוקן לבידק את עניין השיער הנשמש ליצור פיאנת נוכיית חסור סקורו בהודו. קבלתי ליד את רשימת השאלות אשר העלת ולחן פירוט התשובות שקבלתם בהסקרות שברדת דרכם:

שאלה 1: אין אפשרות לברר את הכמות הסללת של השיער הנאסף בהודו. לעומת זה יש לנו את המונונים לגבי כמות השיער המיוצא מהודו, הנהוגים על פי משרד הסחר ההודי לשנת 2002/2003 (בהודו השנה מתחילה ב-1.4 שנה מסיימת וסדוויסת ב-31.3 שנה אחרת):

שער אדם לא מקודד סד"כ יוצא 419 טון
שער אדם פשוט סד"כ יוצא 1114 טון
מקודד במשמעות של חוקן ומשחין לפי אורך ופיסתו הנאמת.

שאלה 2: אלה השיער שנוסף במקדשים מיע ל-10%, שאר הכמות נאספת ממספרות ושקורות אחרים.

שאלה 3: כל השיער הנאסף נשמש ליצוא. על פי האנשים שדברנו אתם לא ידוע להם קל ליצור פיאנת נוכיית בהודו.

שאלה 4: יש סיון של השיער לפי המקור שלו אם הוא בא מברזיל או נשיים. ניתן לקבוע כי 90% מהשיער מיע ננשיים.

מתאים לחלוטין לתעשיות הפיאות, והוא נמכר לתעשיות הכימיות המשתמשות בשיער כגון תעשיית המזון והבשמים.

שיער המיוחד לתעשיית המזון

רוב השערות בהודו מקורם בבית העבודה זרה, הדבר נבדק במסמכים רשמיים של מדינת הודו, שרוב השיער המובא מהודו הוא מאלה שנתגלחו בבית העבודה זרה שלהם. וכך העלו גם הברורים של גורמים פרטיים (מצ"ב צילום לדוגמא).

מפי מומחים שמענו שרוב השערות בעולם הולכים לתעשייה. במדינות כמו סין איסוף השיער לתעשייה מגיע מהמספרות, ובהודו לוקחים מ"מקדש האליל" את השיער הגרוע שאינו מתאים לתעשיית הפיאות ומשווקים אותו לתעשיית המזון.

ועדות הכשרות מעדיפות לייצר חומר זה במדינות כמו סין בשביל לא להיכשל בשיער ע"ז. לצורך תעשייה זו אין צורך בשיער ארוך ובטיב מיוחד, ולכן השיער נלקח בסין מהמספרות. אמנם קיימים מפעלים יוקרתיים בא"י העומדים תחת השגחה מהודרת (כבד"צ העה"ח) - המעונינים ביצור במפעל ההודי בדוקא בשל רמתו הגבוהה, והם נאלצים לפצל את היצור לשנים, כאשר תחילת תהליך היצור נעשה בסין מחומר גלם סיני, ורק לאחר מכן מועבר תחת פיקוח הדוק וקפדני להמשך היצור במפעל המובחר שבהודו.

יצור הפאות נעשה משיער הודי המגיע מה"מקדשים" בדוקא. יש בזה הגיון מסחרי, כי

שיער כדי שיתאים לפאות הוא צריך להיות ארוך, מקשה אחת, גוון אחיד, בצורה כזאת קל וזול מבחינה מסחרית לעשות ממנו פאה. "במקדש האליל" שבו מסתפרים עשרות אלפי איש ביום, מצוי מאד שיער ארוך שגולח באופן שצורתו נשמרת (המכונה רעמ"י) - קל לקבל שיער מתאים ליצור פאה בגוון אחיד ובאורך הרצוי.

בנוסף לכך, האיכות של השיער ההודי הוא ללא יחס לשיער הסיני ודוגמתו, השיער המגיע מהודו הוא בעל ברק גמישות וטיב הקרובים לשיער האירופאי, בשונה משיער סיני שעם כל העיבודים אינו מתקרב ברמתו לשיער אירופאי כלל.

במדינות רבות כגון: סין, איטליה, אוקראינה, תורכיה, ברזיל, הונג-קונג וארגנטינה, ישנם מפעלים משוכללים המקבלים את השיער מהודו, והם מעבדים וצובעים את השיער ההודי ברמה גבוהה, עד שהוא דומה ממש לשיער ארופאי, (במראה, במגע וברכות), עד שאפילו מומחים גדולים אינם יכולים להבדיל ביניהם.

עקב התנאים המשופרים של השיער ההודי המגיע מהמקדש הטמא, מתרכז המסחר הגדול של השיער לפאות בעיר טירופאטי.

לא לחינם שלושים מהחברות הגדולות בעולם לייצור פאות, יש להם מרכז ענק למסחר בשערות בסמוך לפסל הגדול והמסחר בשערות אלו פורח ומשווק לכל העולם

מסעות בהודו

מומחים שערכו מסעות בהודו מבהירים: שמלבד ה"מקדש" הגדול, ישנם עשרות אלפי "מקדשים" טמאים קטנים נוספים, המפוזרים בכל רחבי הודו – שגם בהם גוזזים שיער למטרת עבודה זרה גמורה, ואיכותו הגבוהה והמשובחת מתאימה לפיאות נשים.

לפי עדותם, שאר השיער בהודו שלא ממקומות ע"ז, הוא באיכות ירודה, ולכן משמש בעיקר ליצור פיאות לגברים ולתעשיית המזון והתמרוקים. עדותם מוסיפה תוקף לאיסור פיאות נשים המיוצרות משיער הודי.

לאחרונה נתפרסם גם הודאת בעל דין על עובדה זו. מפקחים מטעם "חניכי הישיבות" (רמ"ג) ערכו סיור בהודו וגילו שכמעט כל השיער שממנו עושים את פיאות הנשים נלקח בודאות "מהמקדשים" השונים בהודו. ראה צילום מעיתון (המתחזה לחרדי) קול העי' – אלול תשס"ד. אשר מביא עדויות רבנים ומומחים שכמעט כל השער ממנו עושים פיאות הוא מרבבות המקדשים הפזורים ברחבי הודו. ולמרות עובדות אלו, הם נותנים "הכשר" בקלות דעת מדהימה...

כן התברר שכמעט כל השיער ממנו נעשו פיאות בעבר ומקורו מהודו, הוא בודאות מהמקדשים השונים ברחבי הודו.

גדולי ישראל פסקו לאסור שיער הודי

הראשון שיצא בתשובה לאסור פאות שמקור שערם מהודו, הוא ראב"ד העדה החרדית הגר"מ שטרנבוך שליט"א שנימק באריכות שהכרעת הפוסקים כראשונים ששבירת מקל כעין זביחה נאסרה ושהגלות נחשב עבודה כדרכה - וברור שכוונתם לעבודה זרה.

**לאחר שהאיסור בשימוש בשיער
אדם שמקורו בהודו הוכרע ברורות ע"י
גדולי הפוסקים, הרי שעל מנת לתת
הכשר לכיאות נדרש כיקוח רציני
ועקבי על כל שלב משלבי היצור
והשיווק, החל מהגזיזה וכלה באריזה
והמשלוח של המוצר המוגמר, ע"מ
לוודא שלא יסתכן שיער אסור, וכן
שלא יוחלף המותר באסור.**

בדיקות מעבדה

בבדיקות מעבדה (לבדיקות שעטנז) התברר שאף בפאות עם כיתוב 100% אחוז סינטטי נמצא שיער הודי בפוני, בחיבורים של השערות לרשת וכדו', ובעיית הפאות החריפה...

גם המעבדה לבדיקת שעטנז אינה יכולה לתת מענה ברור לשאלה זו, מאחר והמעבדה אינה בודקת את כל השערות, אלא רק בדיקה מיידגמית במקומות מסויימים שלפי הנסיון מצוי שם שיער טבעי. רבנים רבים דעתם שקשה להקל באיסור ע"ז החמור, לסמוך להתיר שיער סינטטי עפ"י בדיקה מדגמית בלבד. ולדעתם ברור שגם פיאות סינטטיות צריכות הכשר על כל שלבי היצור והשיווק.

בפאות משיער טבעי הבעיה של העבודה זרה גדולה יותר כמובן, וזאת מבלי להיכנס לנושא הצניעות שכל פאות זמננו דומות ממש לשער ויש בחבישתן בעיה הלכתית גדולה, שלא הותרו

עפ"י בקשת הגר"ש אלישיב שליט"א נשלח הגר"ד דונר שליט"א, דיין בלונדון, לבדוק את המצב בהודו. בתחפושת של כומר מהותיקן נסע להודו, ובסיוע גורמים ממשלתיים בכירים שחשבוהו לשליח אישי של הותיקן - חדר הגר"ד דונר למקומות הנסתרים ביותר, וקיבל אינפורמציה ברורה שהם אדוקים בעבודה זרה ומגלחים את שערם לפי דרישת העבודה זרה, ובעודם מתגלחים רבים המזכירים את שם הע"ז בפיהם ואחרים חושבים בליבם, ומיעוטים אף לוקחים את השיער "לפסל הגדול" ומעלים אותו בגופם.

עדותו הנאמנה והמפורטת של הרב דונר הצטרפה לעדויות רבות אחרות, שעל פיהם הכריע הגר"ש אלישיב בצורה נחרצת לאסור את כל הפאות הבאות ממדינת הודו. והוסיף במכתב תשובה ארוך לרב מארה"ב - שלפי מסמכים רשמיים ממדינת הודו 75 אחוז מהשערות המיובאות מהודו הם מבתי הע"ז שלהם. וגם אם זה להפך דין קבוע להם כמש"כ בשו"ת דברי חיים (ח"ב סי' נ"ג). והאריך להוכיח שהכרעת הפוסקים כראשונים ששבירת מקל כעין זביחה נאסרה, ועצם התגלחת נחשב עבודתה בכך, עכת"ד.

גם הגר"נ קרליץ שליט"א הכריע לאיסור. ואף הגר"ש ואזנר שליט"א החמיר בזה למעשה ובמכתב לבנו כתב בהאי לישנא: "מי יודע אם גם זה (השימוש בשיער עבודה זרה) גרם להרבה מקרים גופניים ונפשיים בבתי ישראל".

כמו"כ הרבנים המפורסמים של התאחדות הרבנים דארה"ב וקנדה ועוד בתי דין רבים בארץ ישראל ובחול"ל, פרסמו במכתבם את הכרעתם שפאות מהודו אסורות משום תקרובת ע"ז.

ע"י שום פוסק מעולם...

ותמיהה גדולה על נותני ההכשרים האוסרים חבישת פיאות פרוצות ובמראה טבעי (כפי שפירסמו בספריהם ובמודעות רחוב), והם עצמם עושים ליצנות מדבריהם בנתינת יד לרכישת פיאות פרוצות, וכפי שהעידו סלוני פאות רבים שלאחר נתינת תעודות הכשר לפאות, גדלה מאד הדרישה לפאות האסורות.

כשרות או ליצנות?!

שמעתי על אחד מצדיקי הדור שבמשך שבועות בקושי נרדם בלילות מפני הפחד מאיסור עבודה זרה שעומד בפתחנו. וביותר נפחד מהזלזול של נותני ההכשרים למיניהם באיסור חמור זה. לדעתו, רבים מנותני ההכשרים בליבם לועגים לאיסור וא"כ כיצד אפשר לסמוך עליהם?!

רבנים יראי ה' שואלים:

כיצד המושגיה "הבודק מסמכים" מטעם מערכת הכשרות יכול להיות בטוח שכל המסמכים הוגשו לפניו. אולי העלים בעל העסק דווקא את המסמכים הנוגעים להודו, מטעמים מובנים?!

בכשרות המאכלים כידוע לא נותנים הכשר בלי בדיקת המוצרים, והשגחה קפדנית על כל שלבי הייצור. אפילו בהכשרי "הרבנות" הגרועים

ביותר לא שמענו על נתינת הכשר למפרע, דבר הנועד לכשלון מראש. בכל ההכשרים יש פיקוח על שלבי הייצור ברמה זו או אחרת... להפתעתינו בפיקוח על איסור עבודה זרה נכנסו סטנדרטים ליברליים שאין להם תקדים בעולם החרדי - "יש פיקוח למפרע"! לרפורמה זו בכשרות הפאות יש מחיר, כשלונות כבדים שחלקם כבר מפורסמים...

בדברנו נתמקד בעיקר בשני הכשרים "שארית ישראל" "וחניכי הישיבות" (הרב מ. גרוס), עקב כך שהם הכשירו את רוב הפאות בארץ ישראל. ובעיקר בגלל הסיבה שהכשרים אלו (לפי טענתם!) פועלים מכוחם ובהדרכתם של גדולי ישראל שאסרו את השיער ההודי באופן נחרץ, ואם כן לא יעלה על הדעת שאנשים המתיימרים לפעול מכוח האוסרים, יתנו הכשר בקלילות (כמפורט להלן) לאיסור כ"כ חמור של עבודה זרה האסור בהנאה, ואסור במשהו.

יאמר בדורות: הסיפורים והעובדות דלהלן רובם ככולם נשמעו מכלי ראשון, וכמו"כ כל הסיפורים אומתו בדרכים שונות.

כיצד בודקים

דיברנו עם ראשי מערכת הכשרות של "שארית ישראל" "וחניכי הישיבות" שיסבירו לנו כיצד בודקים? והרי התשובות לפניכם:

א. כשבעל החנות חרדי/דתי, מסתמכים בעיקר עליו בתור "עד אחד נאמן באיסורים", ולתוספת ראייה בודקים קצת מסמכים.

**ותמיהה גדולה על נותני ההכשרים
האוסרים חבישת פיאות פרוצות
ובמראה טבעי (כפי שפירסמו
בספריהם ובמודעות רחוב), והם
עצמם עושים ליצנות מדבריהם
בנתינת יד לרכישת פיאות פרוצות,
וכפי שהעידו סלוני פאות רבים
שלאחר נתינת תעודות הכשר לפאות,
גדלה מאד הדרישה לפאות
האסורות.**

זיופי מסמכים

יתר על כן, אנשי מסחר ומקצוע מעידים שכיום אפשר בכל העולם לזייף הכל תמורת חופן דולרים, ומה ערך יש למסמכים מסחריים הניתנים לשיכתוב לפי דרישת המשווק...

בהכשר מסויים שיכללו את השיטה ודורשים תעודות משלוח הכתובות בכתב יד, כגון הזמנות הנשלחות בפקס וכדו' ואותם הם שולחים לחומרא לבדיקת גרפולוג. גם בשיטה זו אין אפשרות לודא שכל המסמכים הגיעו לידינו, מלבד זאת גם מסמכים בכתב יד ניתן לסדר למפרע כדי שיתאימו לדרישות ועד הכשרות.

יצרן מפורסם מעיד שאמרו לו מנהלי המפעלים בקוריאה ובסין: "הייתם צריכים להודיע לנו לפני שמגיע המשגיח, כדי שנסדר את

גם אם נתעלם מהפסיקה ההלכתית שעד אחד אינו נאמן במקום הפסד מרובה (כפי שפירסם הגר"ש אלישיב שליט"א), בואו נחשוב על מה בכלל יכול אותו עד להעיד; בעל החנות אמנם יכול להעיד שהזמין פאה משיער אירופאי, וכי כך היה כתוב על המשלוח שקיבל. אולם, האם הוא יכול להעיד שתכולת האריזה תואמת את מה שכתוב עליה? האם הוא ווידא שאף גוי לא רימה ולא אירגן תוויות אירופאיות לשיער הודי? והעיקר, האם הוא ראה בעצמו את גזיזת השיער מהאשה האירופאית בפריצותה...!?

ב. כשבעל החנות או היבואן הוא חילוני - בודקים מסמכים רבים, מצליבים מידע ועפ"י נתונים אלו נותנים הכשר.

ובאשר לבדיקת מסמכים, רבנים יראי ה' שואלים: כיצד המשגיח "הבודק מסמכים" מטעם מערכת הכשרות יכול להיות בטוח שכל המסמכים הוגשו לפניו. אולי העלים בעל העסק דווקא את המסמכים הנוגעים להודו, מטעמים מובנים!?

בנוסף לכך גם מסמכים מקוריים המעידים שהשיער מגיע מאירופה אינם מהווים ערובה על כשרות השיער, שכן שיער העבודה זרה ההודי משווק לאירופה לעיבוד ולצביעה, התברר שכמעט כל השיער המצוי באירופה (כולל בכפרים), מקורו בהודו!

לשאלתנו את "שארית ישראל" "וחניכי הישיבות" האם בפיקוח על כשרות המאכלים גם הם מסתמכים על "מסמכים" "ועד אחד", לא קבלנו מענה ברור עד היום הזה!! - יראה הקהל וישפוט...

המסמכים יותר טוב". רוב המפעלים לא היו צריכים התראה מראש, כי הבעיה עם השערות המגיעות מהודו כבר פורסמה לפני חצי שנה בעולם, ורוב בעלי העסקים שהבינו את הסכנה "סידרו" את המסמכים באופן שהודו לא יופיע בהם כלל. השמועות אומרות שגם המפעלים המעטים שלא דאגו לזיוף מראש, "הסתדרו" תוך כדי ביקור המשגיח, והעסק עבר בשלום...

הסיפור של אלי

הסיפור של נתינת כשרות ל"פאות אלי" הוא שערורייה ממדרגה ראשונה.

רבני "שארית ישראל" מינו אברכים לתת הכשר לפאות. ישנם עדי שמיעה רבים, שברוב המקרים רבני "שארית" לא ידעו מראש מי עומד לקבל הכשר, הם ראו זאת לראשונה בעיתון. הם גם לא ידעו לענות ברור מהם הקריטריונים שלפיהם ניתן ההכשר. לאור מידע זה יובנו הדברים דלהלן.

האברך המשגיח החליט על דעת עצמו על נתינת הכשר "לפאות אלי" (ואחרים) כאשר אין לו ידע וכישורים מתאימים לפיקוח. "לטענתו" נעשתה בדיקת מסמכים יסודית במשך "שעות רבות" והתברר לו ש"פאות אלי" אינו קונה שיער בהודו.

מלבד שבדיקה זו לוקה בחסר עקב האפשרות הקלה להעלים או לזייף מסמכים. יש כאן ריעותא גדולה מאד, שהשליח שנשלח להודו ע"י הגר"נ קרליץ – העיד בפני חברי בית הדין שנפגש

בהודו עם אחד הקניינים הגדולים בעולם של שיער ע"ז, היצרן "גופטה" ממדרס – והוא סיפר לפי תומו שאלי מרמת גן קונה שיער ממתחם העבודה זרה.

כמו"כ יש עדויות רבות (מצולמות) - שבראיון לתקשורת החילונית מלפני חצי שנה סיפר "אלי" בעצמו, שהפאות שלו מיוצרות משיער הודי. קיימות גם עדויות של לקוחות "חרדיות" ששמעו מאלי עצמו שהוא נסע להודו לקנות שיער.

אחרי לחצים רבים והבאת העובדות בפני "ועד הכשרות שארית ישראל", עוכב הענין לשבועיים ורק אז הם נזכרו לדרוש "מאלי" את הדרכון. הוא מסר דרכון עד שנת 95 ובו לא מופיעה נסיעה להודו. כעבור שבוע נוסף לחצו עליו "מועד הכשרות" שיביא את הדרכון החדש שלו, "אלי" שלח צילום של 80% מהדרכון בלבד והשאר לא נמסר לרבנים עד היום, הסיבה ברורה: יש מה להסתיר...

לקח כמה שבועות עד שב"שארית" קראו את הכתובת על הקיר, ועכבו את ההכשר למספר ימים עד לבירור נוסף, עקב בעיות שהתגלו. הטיפול הזוחל והרשלני באיסור ע"ז במשך שבועות רבים מעורר שאלות קשות על אמינות ההכשר...

סוף הסיפור עצוב ביותר, ההכשר לפאות אלי הוחזר - האין גבול לליצנות?! [ישנם רבים היודעים לספר ש"אלי המנצח" חזר לתקשורת

החילונית והודיע חגיגית שבעד כמה מצלצלים
"קנה הכשר מהרבנים", ואוי לחילול ה'...].
לצערנו אלפי נשים הולכות בפאות עבודה זרה
אלו, ונכשלות באיסור תורה חמור ומסוכן...

במדינות רבות כגון: סין,
איטליה, אוקראינה, תורכיה,
ברזיל, הונג-קונג וארגנטינה,
ישנם מפעלים משוכללים
המקבלים את השיער מהודו,
והם מעבדים וצובעים את
השיער ההודי ברמה גבוהה,
עד שהוא דומה ממש לשיער
אירופאי, (במראה, במגע
וברכות), עד שאפילו מומחים
גדולים אינם יכולים להבדיל
ביניהם.

מסלון הפאה, ואותם שמנו בקרטונים ולקחנו.
וכאשר נשאל המפקח: מי אחראי שהפאנית
החילונית לא תקנה בעתיד פאות משיער הודי.
השיב: "לא יתכן, יש קנסות"...

ולשאלה אולי תגזור זהבי את התוית מהפאה
ההודית של רייסנר ותשים עליה תוית שלה, ולא
יוכלו לעלות על זה לעולם. תשובת המפקח
אומרת הכל: "אין דרך לעקוב אחרי זה, אולם
אדם לא חשוד לעשות דבר כזה".

בעולם המסחר החילוני מקובל שעושים הכל
בשביל להרויח כסף, וכאן מלמד אותנו המפקח
ה"תמים": אשה חילונית חס וחלילה שתעקוף
את מערכת הכשרות, היא לא חשודה לרמות
בשביל לעשות כסף...

תשובה המתאימה לשיכור העיירה, משמשת
לצערנו כתשובה מספקת לשאלות קשות
ונוקבות בכשרות...

נעשה תיקון

בד"ץ "חניכי הישיבות" זיכו אותנו ב"חידוש
עולמי" בנושא הכשרות - הכשר למפרע - הכל
כשר גם מה שנקנה בעבר, כשאף אחד עוד לא
חלם על פיקוח... ראה צילום מהמודעה
שפורסמה בעיתון (בעמוד הבא), לקרוא ולא
להאמין...

פרסום פרשת זהבי, עורר שאלות רבות אצל
הקוננות - מה עם הפאות שנקנו בעבר בחנות
זהבי שהוכשרה גם מלמפרע - הרי ידוע שרבים
מהפאות שבחנותה היו מהודו?

בועד הכשרות "חניכי הישיבות" (רמ"ג) אמרו

סיפורה של זהבי

ר. זהבי היה לה פרסום באינטרנט שיש לה
שיער הודי - אחרי הרעש על שיער הע"ז הזדרזה
למחוק זאת וכתבה ארצות אחרות.

עובדה זו ידועה היטב ל"חניכי הישיבות"
(רמ"ג) שנתנו לה כשרות...

ובתשובה לשאלה היתכן לתת הכשר לאחת
שלפי עדותה יש לה שיער הודי. השיב המפקח:
את הייצור האישי שלה היא עושה באוקריינה, את
הפאות שהיו לה משיער הודי היא רכשה מרייסנר

איך נדע על מה חל ההכשר" - תשובה הן לא קבלו. התשובה האמיתית, שכל הנוסח הזה נכתב כדי שהנשים לא ידעו כלום ויקנו הכל.

"בנאי": אפשר לרמות כל רב

בתחילה הפרשה של העבודה זרה, התראיינה צ. בנאי, הפאנית החילונית מכפר סבא, לעיתון (המתחזה לחרדי - משפח' כ"ט אייר תשס"ד) ואמרה: שמבחינה מציאותית אין אפשרות לרבנים לפקח על מקורות השיער שלא יהיו מהודו, כי קל לשקר ולא שייך לתת הכשר בלי "לתת אמון רב ביבואנים ובבעלי המקצוע. גם אם הוא ייסע איתי למקומות שונים בעולם ויראה את כל התעודות, הוא לא מבין בשיער כמו בעלי המקצוע".

צילום מהעיתון

תשוב לי לציין, שכל מי שיתן כשרות לכל יבואנית, יצטרך לתת אמון רב ביבואנים ובבעלי המקצוע. גם אם הוא ייסע איתי למקומות שונים בעולם ויראה את כל התעודות, הוא לא מבין בשיער כמו בעלי המקצוע.

מדברי צ. בנאי עולה, שלדעתה אפשר לרמות כל רב בקשר למקור השיער, ואין אפשרות לכשרות בלי אמון רב ביבואנים ובבעלי מקצוע. ההכשר בנוי על נאמנות של חילונים או שומרי מצוות אינטרסנטים שהכסף מסנוור את עיניהם ומורים היתר לעצמם להעלים עובדות... הפלא הגדול, שהפאנית צ. בנאי עצמה שהעידה על אפשרותה לעקוף גם פיקוח של רב צמוד, קיבלה הכשר מ"חניכי" ו"שארית" גם יחד. ואם חשבתם שמצאו דרך לפקח עליה, יבוא

נעשה תיקון. לאחר סחבת של כמה ימים היה תיקון במודעה בעיתון "שההכשר רק על דגמים של זהבי בעצמה, ולא על מה שרכשה מאחרים". תיקון חשוב ונחוץ זה נעשה גם בשולי המודעה של 22 "המאשרות" שזכו להכשר "חניכי הישיבות" וזה לשונו: "האישורים ניתנו על פיאות מיצור עצמי של מקבלי האישור ולא על פיאות מדגמים אחרים שנמכרים על ידם". כיצד יתכן ששורה קטנה ותמימה זו שאינה נראית לעין ואינה מובנת, תהווה הבהרה למכשול החמור של עבודה זרה שיצא מתחת ידם...

בית דין צדק - "חניכי הישיבות"
 בראשות הגאון רבי מרדכי גרוס שליט"א
 מרכז בני-ברק
 רחוב יהושע 20 ר"ב 51430, טל. 03-5796595 פקס. 03-6164828

להלן רשימת יצרני הפאות שלהם ניתן אישור מבית הדין על מקור השיער:
 "סלון דנט" - רח' ר"ע - לא כולל הדגמים: טמי קאסטם, פאות 100% טבעי H.H, וכן לא כולל פאות שיוצרו לפני ארבע וחצי שנים.
 "ויאל קאסטם" - רח' ר"ע בני ברק - לפי הרשימה המצורפת לאישור.
 ריקי זיסוביץ
 "קב" - "שטיינמנץ" - רח' מהרש"ל בני ברק, רח' יוסי בני ברק.
 "סלון אוה" - רח' ר"ע בני ברק
 "פנינה" - אדמו"ר מגור, חזון איש בני ברק
 פאות קאסטם (גם מקופסא) בלבד (שיער אירופאי)
 "רבקה זהבי פאות" - הרוא"ה רמת גן
 "בלה חבקין" - גרשטנקורן בני ברק.
 "אסתי שטיינברגר" - סירקין בני ברק.
 "חדוה דבר" - הרב שך בני ברק
 "סלון הפאה" (משפ' דייסנר) - ר"ע לפי הרשימה המצורפת לאישור
 "פאות פריז" - מלכי ישראל ירושלים
 "פאות ורדה" - שדרות ירושלים רמת גן
 "חיה קאסטם" (חיה אברהמי) - ביל"ו בני ברק
 "אורה לוי" - סוקולוב בני ברק
 "פאות מיכל" - רבי עקיבא בני ברק
 רק על דגמים, 2004 סרט (שיער אירופאי).
 "פאות ציפי בנאי" - רוטשילד כפר סבא
 "גלית איטליה" - דגמים: "קורטינה", "וויולטה", "אורקידאה", "לונה", "דנאלה"
 "גודי" - דגמים: "פרידום", "גלאקסי", "אומגה", "אוניקס", "סילואט", "סליטר", "ניקול", "פרל", "הט פול".
 "אסתי ליבוביץ" - בעל התניא בני ברק.
 "פאות רונת" - ירושלים
 "פאות דינה" - טלו סטון
 "תמי אלטמן" - קהילות יעקב בית שמש רק על פאות שיוצרו מסאן ולהבא

האישור הנ"ל הינו אף לפאות שנקנו במכר.
 אישור זה הינו אך ורק על מקור השיער בלבד, ולא על גודי הצניעות שבמאות, שכבר הורו בזה גדולי הפוסקים, ולכן אסור למכור, לקנות ולספק כשאינן בגודי הצניעות. י"פ הוראתנו ליצרני הפאות, אין להעלות את מחירי הפאות לפחות 45 יום מיום מתן האישור.

האישורים ניתנו על פיאות מיצור עצמי של מקבלי האישור ולא על פיאות מדגמים אחרים שנמכרים על ידם

הרשימה מתאריך י"ח סיון תשס"ד ומאז ניתנו הכשרים לסלונים נוספים... נשים רבות התקשרו לשאול: "הרי רוב החנויות לא מייצרים בעצמם רק קונים דגמים מאחרים, אז

"עד אחד" האמנם?

המירוץ המטורף אחרי מתן הכשר, גובה את מחירו. הדבר הוכח עובדתית שרוב היבואנים וסלוני הפאות אינם יודעים בעצמם את מקור השיער, הכיצד ניתן להחשיבם "לעד אחד", כאשר הם בעצמם לא עמדו במקום גזיזת השערות, "ועדותם" בנויה על אומדנות ועדויות של גוים לא תמימים "המוכרים" סיפורים ושקרים לכל דורש...

מספר פאניות חרדיות הורו היתר לעצמן להעלים דברים שלא נשאלו עליהם מועדות הכשרות. בירור קצר העלה, שהן "סוברות כמתירים" ועל כן כל דרכי העקיפה כשרים בעיניהם. מעתה כשרבים המטעים ואומרים אין ע"ז של הינדו בעולם - כיצד ניתן לסמוך על מישהו בתור עד אחד, כשיש סבירות גבוהה שהעד אחד עצמו מזלזל בגוף האיסור, ולכן כל שקר ורמאות בנושא הוא היתר גמור בשבילו, כי הרי הוא אווז כ"מתירים"...

"יורו קאסטם"

עד לאחרונה ידעו ש"יורו קאסטם" ודאי חייב שריפה, כי הוא בודאות שיער הודי. ועד הכשרות "שארית ישראל" עפ"י "חישוב מחירים" הכשירו את פאות ה"יורו קאסטם. אמנם בבדיקת מבינים מקצועיים נמצא שגם תרגילי חשבון לא יודעים בועד הכשרות...

הסיפור הבא ויטפח על פניכם.

תקופה מסויימת לאחר קבלת ההכשר הגיעו לכפר סבא בעל ואשה חרדים, שהיו בקשרי ידידות עקב קשרי מסחר עם גב' צ. בנאי. הם נכנסו לחנותה ושוחחו עמה על פרשיית הפיאות, ותוך כדי שיחה סיפרה להם שעדיין 80% מהשיער שיש לה הוא מה"מקדשים" בהודו. עקב סיפור זה הזדעזעה האשה מאד ואינה מוכנה לסמוך יותר על שום הכשר...

בעקבות טענות קשות אלו, הוזמנה צ. בנאי למשרד ועד הכשרות, וכמובן היא הכחישה את הכל, והביאה עדי אופי על עצמה שהיא חילונית כשרה וישרה למהדרין. דבריה התקבלו וההכשר נשאר...

מירוץ מטורף

פיאות "ורדה" ו"תקוה" קבלו הכשר כפול: "חניכי הישיבות" ו"שארית ישראל" - על אף שסוחר חילוני המשווק שיער בבני ברק, סיפר לפי תומו, שסלוני פיאות אלו גם לאחר קבלת "ההכשר" רכשו ממנו שיער הודי.

סיפור מדהים שמענו מאדם נאמן (ת"ח ידוע) על פאנית חרדית שקיבלה הכשר גורף על כל החנות, וכאשר שאלה הפאנית הנדהמת מדוע קבלתי הכשר על כל החנות הרי יש לי סחורה משיער הודי שעליה לא באתי לבקש הכשר?! התברר לה שבמערכת הכשרות הזדרזו כל כך במתן ההכשר, עד שלא הספיקו לשאול אותה אם יש לה פאות עבודה זרה בחנות...

מועילה כלל. השאלה היא כיצד נתנו לזה יד מלכתחילה...

"גלית איטליה" חוטא ונשכר

ביום שפורסם בו האיסור על שיער הודי - יצאו משווקי פאות "גלית איטליה" במודעות ענק בעיתונות החרדית לכל גווייה - הפאות שלנו לא מיוצרות משיער הודי רק משיער איטלקי. התברר מעבר לכל ספק שאין שיער באופן מסחרי באטליה, כל השיער האטלקי הוא שיער הודי מעובד. יש בית חרושת גדול באיטליה שקונה שיער מהודו ועושה עיבוד משוכלל עד שהשיער ההודי קרוב למראה ולמגע של שיער אירופאי. בכיתוב על הפאה נכתב "שיער אירופאי", להטעות את הקונים, המשלמים כסף גדול על השיער ה"אירופאי" המזויף...

אחרי שהוחזקו "גלית איטליה" כפרנים ומשקרים במצח נחושה, עוד קיבלו הכשר מ"חניכי" על כל הדגמים (חוץ מדגם אחד שאינו מצוי).

יצרן חרדי שמייצר בדיוק באותו מפעל, הצהיר בפני מערכת הכשרות שבדגמים אלו ואלו השתמש בשיער הודי. במערכת הכשרות לא

מלבד זאת העקרון של הבדיקה גובל בגיחוך, כי אחרי שהיצרנים למדו שמחיר גבוה מעיד על שיער אירופאי, הם מסדרים שהשיער ההודי ג"כ יעלה מחירו - ויתאים לחשבונות של ועד הכשרות...

ככה זה נראה כאשר משלחת חובבנים הכריעה בנושא חמור כזה, ופורצי הגדר חוגגים... גם "חניכי הישיבות" שאסרו רשמית את ה"יורו קאסטם", הרי בפועל הם נותנים הכשרים לפאות אחרות המיוצרות משיער הודי כפי שהזכרנו במאמר לעיל... וגם אצלם אין פיקוח על כל פיאות שלא תיקח יורו קאסטם ותחליף את התוית ותמכור בחנותה!

משחקים בספריי

כידוע שהשערות בהודו ובסין הינם כהות (שיער בהיר נדיר בהם), לאור נתונים אלו הוחלט

בועד הכשרות "שארית" להכשיר פאות בהירות ע"י בדיקה בספריי מסיר צבעים. שאם הספריי לא מוריד את הצבע סימן שהפאה בהירה במקור ואינה משיער הודי, וכשרה.

ההחלטה על הבדיקה נעשתה בצורה שלומאלית בלא בדיקה מקצועית מקודם. דווח על תור של מאות נשים שהמתינו לאברך שהוסמך לבדוק פאות בספריי.

אולם לאחר כמה ימי משחק בספריי פורסם בעיתון ע"י "ועד הכשרות" עצמו שהבדיקה לא

"בודק המסמכים" כסות עיניים

עדות מסמרת שיער שמעתי מת"ח חשוב שנוכח באופן אישי בשיחה בין הרב המפקח בועד הכשרות לבין המשגיח ("בודק המסמכים") של יבואני וחנויות הפאות.

במענה לטענות הרב המפקח על הבעיות בנתינת ההכשר ליבואן מסוים, צעק המשגיח "בודק המסמכים" על הרב (הממונה עליו) בהאי לישנא: במקום להתקדם הלאה, מבלבלים את המוח עם טענות על הכשרות, חייבים לרוץ קדימה, להוסיף עוד חנויות בהכשר, א"א לתת להכשר המתחרה לכבוש את השוק, כבר עכשיו הוא משיג אותנו בהרבה...

וכשהתעקש הרב המפקח וחזר על הטענות שנית. השיב "בודק המסמכים": "רבני ועד הכשרות צריכים כתפיים רחבות להתעלם מכל הטענות, ולומר לכל המערערים על ההכשר, שהנחיות הכשרות ניתנו עפ"י ההוראות המפורטות של גדולי ישראל, ואין לערער אחריהם".

כאשר זוהי הרמה והאמינות של "בודקי המסמכים", לא פלא שהם מנפיקים הכשרים סיטונאים, גם על כמה שנים אחורה..

צילום מקורי מחלון ראווה של סלון בהכשר "חניכי הישיבות" (רמ"ג) אורך הפאות מתאים לרמת ההכשר...

קבלו את טענתו ו"הוכיחו" לו שהוא טועה, וההכשר ניתן לשיער הודי... יצרן שלישי שהתעקש שהדגמים הנ"ל הם משיער הודי כבר לא קיבל הכשר על דגמים אלו. המסקנא המתבקשת: אצל "חניכי הישיבות" (רמ"ג) כל החוטא נשכר...

מסמכים מקוריים המעידים שהשער מגיע מאירופה אינם מהווים ערובה על כשרות השיער, שכן שיער העבודה זרה ההודי משווק לאירופה לעיבוד ולצביעה. התברר שכמעט כל השיער המצוי באירופה (כולל בכפרים), מקורו בהודו!

הכשר דרך הטלפון

את העובדה דלהלן שמעתי מאדם נאמן, ירא שמים מרבים: פאנית חילונית שלא ביקשה מעולם כשרות, השאירו לה מ"ועד הכשרות שארית ישראל" הודעה בתא הקולי ובו נאמר שמוכנה עבורה במשרד תעודת כשרות חתומה. אם תבוא למשרד עם כסף, תקבל את התעודה.

וכאן הבן שואל: הכיצד בדקו את המסמכים בלא ידיעת בעלת החנות... ואולי סמכו עליה "כעד אחד" בלי מסמכים, עקב עדויות אופי של לקוחות חרדיות, שהעידו עד כמה "צדקת" "וישרה" פאנית חילונית זו? שמענו גירסא "ממלמדי זכות" שכנראה שכרו את שרות הבטחון (שב"כ) שיבדקו בחשאי את מסמכיה בלא ידיעתה.

כל הקוראים את העדויות המזעזעות האלה, מבינים שלא לחינם זעק הגר"מ שטרנבוך שליט"א בכנס הרבבה (ט"ו סיון תשס"ד) - שההכשרים על העבודה זרה הם חורבן, שהזלזול שלהם באיסור ע"ז והתעלמותם המוחלטת מקדושת ישראל - גרמו למצב להידרדר יותר מבעבר.

דווקא "חסות ההכשרים" גרמה לפאות להגיע לשיאים חדשים של פריצות. וכאמור גם את בעיית השער ההודי הם לא פתרו, והשיער המסוכן ממשיך לאיים במלוא עוצמתו על הציבור החרדי בא"י ובתפוצות...

אחרית דבר

תם ולא נשלם. קיימים עדויות נוספות בנושא, אולם עלינו לתת רווח בין הדבקים, ונקוה שנשיג את התועלת במאמר קצר זה, ולא נצטרך להרחיב את היריעה יותר.

העובדות והפרטים נכתבו מתוך אחריות ציבורית ע"י דומ"צ חשוב בארץ הקודש, והם נערכו ע"י המערכת. הנתונים נבדקו ביסודיות ונכתב רק המוכרח לתועלת הרבים, לאפרושי מאיסורא.

הפרסום מותר לכתחילה עפ"י המבואר בחפץ חיים (הלכות לשה"ר כלל י'), וראה בספר נתיבות חיים עמ' רצ"ט והלאה - שהותר לשון הרע לתועלת להרחיק אנשים ממכשול, וכל תנאי ההיתר (המבוארים בחפץ-חיים) בוצעו כדין.

ובודאי חובה קדושה למחות גם באנשים עם "איצטלא דרבנן" הפורצים את גדרי התורה, כמבואר בשו"ת הרד"ך (לאחד מגדולי הפוסקים

מלפני מאתיים שנה - בית שביעי, א) שמפרסם בשם מלא תלמיד חכם ידוע שההמון חשבוהו מחסידי עליון ואשר קיבל סמיכה מחכם מפורסם, אולם "בצורתא דשמעתא לא ידע", ועקב כך פסק שלא כדת של תורה. גם הת"ח בעירו פחדו לדבר ולגלות הדבר, מחמת אלימותם של עוזריו הרבים של הצבוע הנ"ל. ואחרי שהרד"ך מאריך להוכיח מהש"ס דלאפרושי מאיסורא הדבר מותר, הוא כותב דברים כדורבנות ולא נשא פנים לאיש על אף פרסומו הגדול - וזה לשונו:

"וגם אני נזקקתי לזה היום מיומיים מה טיבו של זה האיש, כי נבהלתי על המעשה הרע הנעשה בעיר הזאת, עלי משכבי בלילות אזכור מאמרות פיהו סכלות רעות, ולא אדום ואתחולל.

וחשבתי אפרסם טיבו של זה האיש כי היכי דלא לימרו גברא דחיל חטאין הוא כי שמועתו גדולה וכל תלמיד חכם שלא תהא בקנקנו.. יחשבנו לחכם וצדיק לפי הוראתו הראשונה וחניפותיו וגניבת דעת הבריות...

ודנתי ביני לבין עצמי אם אומר ואם לא אומר והסכמתי לאומרה מפני חילול ה', והשתא כל בר דדחיל חטאיו (כל ירא חטא) ימהר ויחיש לכתוב על המעשה הרע הזה", עכ"ל הרד"ך.

ודבריו מיוסדים על דברי חז"ל (יומא פו:): "מפרסמין את החנפין מפני חילול ה'", ופירש רש"י: "שבני אדם למדין ממעשיו שסבורין עליו שהוא צדיק".

גדולי ישראל קוראים לנותני "ההכשרים" - "הרף" - אל נא תשחיתו את נחלת ה' בהחטאת הרבים באיסורים חמורים. אל נא תפרצו גדרי עולם ויסודי התורה "בהתירים" מדומים. ויה"ר שיקויים בנו במהרה "ועמך כולם צדיקים".